

For mig er det utrolig vigtigt, at den dør fortsat er åben i den proces, der kommer sommeren over. Jeg kan garantere for, at det sidste skelet ikke er faldet ud af skabet vedrørende efterretningsvæsenets virksomhed, og jeg kan garantere for, at kritikken og presset vil være der fra vores side gennem en offentlig debat, indtil man gør, som man gjorde det i Norge: tager en uvildig undersøgelse.

Til sidst om forslaget til vedtagelse: Vi kan stemme for den vedtagelse, der er foreslået af fru Kirsten Jacobsen. Den er sådan set ord til andet meget enslydende med, hvad vi selv vist nok var med til at foreslå i 1991. Vi stemmer naturligvis for den.

Pia Kjærsgaard (DF):

Statsministeren startede sin besvarelse med at sige, at EU-debatten nu skulle være en sådan mere jævnlig foreteelse i den almindelige debat, og at statsministeren ville følge op. Det skulle sådan nærmest være et dagligt tema. De udtryk brugte statsministeren, og det lyder da godt. Lad os så håbe, at det bliver tilfældet, så vi ikke står igen om et halvt eller et helt år og må spørge om, hvor debatten egentlig blev af. Det er selvfølgelig helt rimeligt, at man debatterer EU, også selv om der ikke er en folkeafstemning, eller hvad der nu er, på tapetet. Nu skal vi jo godt nok have et parlamentsvalg i juni måned næste år, så det kunne da godt være, at det kunne hjælpe lidt på debatten.

Så hørte jeg selvfølgelig godt i statsministerens indledning om alle initiativerne i forhold til kriminaliteten i Danmark. Det, man bare kan konstatere, er, at volden er blevet grovere. Det er så slemt, at jeg ikke mener, at et land som Danmark skal acceptere det. Det er godt nok, at statsministeren sætter initiativer i gang – statsministeren har jo talt om det ganske længe, også i den berømte nytårstale – men man må bare konstatere, at det ikke er blevet bedre, og derfor skal der måske lidt mere barske metoder til, hvor man virkelig tager fat om roden til problemerne, og hvor man ikke bare bliver ved med at sætte sociale projekter i værk.

Så er der, og det synes jeg egentlig er væsentligt for Dansk Folkeparti, det væsentligste i statsministerens besvarelse, og her må jeg sige, at jeg er faktisk ret ligeglad med statsministerens overfyldte mødekalender. Jeg har rigeligt med min egen, og jeg kan slet ikke forestille mig statsministerens sindstilstand, hvis han så min.

Nu ved jeg godt, at statsministeren er meget glad for at fortælle, hvor travlt han har, og det er jeg heller ikke i tvivl om at han har, men det var jo sådan set ikke det, det drejede sig om. Statsministeren kan jo godt huske den 27. maj om aftenen, hvor statsministeren nok har haft en vis frygt for, at hele debatten omkring Schengenkonventionen og nedlæggelse af grænserne og personkontrollen kunne få meget stor betydning for den afstemning, vi skulle have dagen efter, nemlig den 28. maj. Og derfor var statsministeren – indrømmet – meget imødekommende over for Dansk Folkeparti, over for mig, og sagde, at jeg jo nok havde ret i, at det var nok gået lige lovlig stærkt. Det var præcis det ordvalg, som statsministeren brugte. Derfor skulle vi have en debat i Folketinget, hvilket vi så også lige har haft.

Der synes jeg ikke, det er rimeligt, at statsministeren henviser til sin overfyldte mødekalender, når jeg bebrejder, at statsministeren ikke har været til stede. Det, jeg kunne konstatere under den debat, vi havde, var, at justitsministeren var umådelig dårlig klædt på, og at statsministerens eget parti og i øvrigt også tilhængerpartierne nærmest følte det som noget af en pestilens, at vi overhovedet skulle have den debat. Så må jeg spørge: Hvad var så meningen med debatten? Hvorfor skulle vi egentlig have den, når den nu blev udført på nøjagtig den måde, som man desværre kunne forvente allerede den aften, hvor statsministeren lovede det, hvis man ser på det med meget negative briller?

Det, Dansk Folkeparti havde forventet, var en meget grundig debat, det var, at man undersøgte og drog nogle erfaringer, at man måske endda lagde op til, at der kunne foretages en høring med relevante fagfolk. Det havde været ordentligt. Det havde været en rimelig opfyldelse af det valgløfte, som statsministeren faktisk gav dagen inden folkeafstemningen. Det, der foregik i Tinget, var noget af det sædvanlige, som bare skulle overstås. Og derfor var det lidt surt, at statsministeren, som ellers tog det her meget positivt dagen inden folkeafstemningen, fulgte meget dårligt op på det.

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil gerne takke statsministeren for det venlige svar og så sige, at det jo bestemt heller ikke ligger til CD at være i krig med nogen. Det var jo for så vidt heller ikke CD, der lagde op til det brud, der skete i forhandlingerne mellem regeringen og CD. Men jeg må i stilfærdighed sige